

ప్రగలంతా డ్యూటీచేసిన ప్రతాకరుడు పడమటి కొండల్లోకి పారిపోతున్న సమయం—
 నైట్ డ్యూటీచేసి ప్రగలంతా విశ్రాంతి తీసుకొన్న సుబ్రాహ్మణ్య అప్పడే మెలకువ వచ్చింది.
 టైమ్ కోసం గూట్స్ వున్న గడియారం వైపు చూశాడు చిన్నముల్లును పెద్దముల్లు

అయిదో సంబరం పాల్ ఫాన్ మీద ముద్దు పెట్టుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తూంది మంచం మీంచి లేచి బద్దకంగా ఒళ్ళు విరుచుకొన్నాడు సుబ్రాహ్మణ్య.
 ఆ ప్రయత్నంగా అతని దృష్టి నేలమీద పడివున్న కవరుమీదికి మళ్ళింది

కవరుకుని చూసాడు
 వ్రాతమ చూడగానే ఎవరు వ్రాసినది అర్థమైంది సుబ్రాహ్మణ్య.
 మర్నాడే తనకు జీతాలిస్తారు

జీతాల ముందురోజున తన బాధ్యతను గుర్తు చేయటానికా అన్నట్లు అలాంటి ఉత్తరాలు తండ్రి దగ్గర్నుంచి రావటం తనకు ఉద్యోగం వచ్చినదగ్గర్నుంచి జరుగుతున్న తంతే! జీతం తీసుకొని అట్టుంచి అటే పోస్టాఫీసుకువెళ్ళి తన తండ్రికి చూడు వందలు ఎవో ఒకే చేయటం తనకు మామూలే!

ఏమిగా కవరును టేబులుమీద పడేశాడు బాల్ రూమ్ కు వెళ్ళి సబ్బుతో ముఖం కడుక్కువచ్చాడు ఒక్కటవల్ తో ముఖం

తుద్యుక్తంబూ బయటకు చూసిన సుబ్రాహ్మణ్యకు ఎదురుగా 'గాంధీ హిల్' కన్పించింది సాయింకాలపు నీరెండలో కమనీయంగా కన్పించే వచ్చటి చెట్లు—
 కొండకు దిగువగా అందంగా కట్టుకొన్న భవనాలు—కొండపైన మెలికలు తిరిగిన రోడ్డు మీద పడుస్తున్న రకరకాల మనుష్యులు—
 ఎంతో రమణీయంగాను, మనోహరంగాను కన్పించింది ఆ దృశ్యం సుబ్రాహ్మణ్యకు
 తమ దాంపత్య ఫలాలను వెంటబెట్టుకుని కొండ ఎక్కుతున్న జంటలను చూడగానే సుబ్రాహ్మణ్య మనసులో ఈర్ష్య కల్గింది (ఇంకా తను ఒంటరే కనుక)
 ప్రశాంత వాతావరణం కోసం చేతి క్షరణ సాయంతో మెల్లగా అడుగులు వేస్తున్న రిటైర్డ్ శాల్తీలను చూడగానే సుబ్రాహ్మణ్యకు భయమేసింది (తనక్కూడా ఆ వయస్సు వస్తుంది) రంగు రంగుల వాణి, రెవరెనలాడే పైటలు, వాటిని పాలో అవుతున్న జీన్స్, బెల్ బాటమ్స్ ను చూడగానే సుబ్రాహ్మణ్యకు మనసులో ఆనందం

కల్పింది(సొందర్యోపాసనకు తనకూడ లై సెన్స్ వుంది కనుక)

అందమైన ఆ సాయంకాలంలోని అందాన్ని అర్జంటుగా అనుభవించాలనుకొన్నాడు సుబ్రాత్

స్నానాదుల్పి సాపుగంటలో ముగింపుకొని చక్కగా డ్రస్ చేసుకొని, పైల్ గా తల దువ్వు కొని రూమ్ కు తాళం వేసి బయటకు వచ్చాడు.

భగత్ సింగ్ చాక్ దగ్గరకు వచ్చాక టీ త్రాగాలనించింది. మెల్లగా అడుగులు వేసు కొంటూ హోటల్ కి నడిచాడు

వేడి వేడి టీ త్రాగాడు

సూతనోత్సాహం కల్పింది.

వడినడిగా అడుగులు వేసు కొంటూ గాంధీ హిల్ వైపు నడిచాడు

రాజకుమారి బాకీసు దగ్గరకు రాగానే తక్కువ అగిపోయాడు

ఫస్ట్ షోకు టికెట్లు యిస్తున్నారు

రంగు రంగు వాల్ పోస్టర్స్ సుబ్రాత్ కు స్వాగతం పల్కాయి.

మ్యూజిక్ డైరెక్టర్ తన దగ్గరున్న వాద్యాలన్నీంటిని వేవడ్యంలో వినిస్తున్నాడు

శ్రద్ధగా టైటిల్స్ ను చూస్తున్న సుబ్రాత్ ఒక్కసారే 'అమ్మా' అన్నాడు

తన కాలుతోక్కిన మనిషిని గట్టిగా రెండు చెంపలు వాయిచాలనుకొన్నాడు

కాని నదరు మనిషిని చూడగానే ఆ పని చేయలేకపోయాడు.

"సారీ స్టేజ్" అంటూ మృదుమధురంగా ఉమాపణలు చెప్పి ప్రక్క సీట్లోనే కూర్చున్న ఆ సుందరివైపు కొన్ని ఉణులు మౌనంగా చూస్తుండిపోయాడు. సిగ్గు; బిడియం లేకుండా

మిత్రభయమిటి?

వెంటనే ఆ సిన్నాను చూడాలనిపించింది అంతే! క్యూలో నిలబడ్డాడు టికెట్లు కోసం. సుబ్రాత్ హాల్ కి అడుగు పెట్టేసరికే చాలా సీట్లు నిండిపోయాయి. హాలం లో సారి పరికించి కాళిగావుప్పసీట్లో కూర్చుండిపోయాడు మరో అయిదు నిమిషాలకు హాల్ లైట్లు ఆరాయి (టయిలర్స్ మొదలయ్యాయి.

'ఫలానా సిన్నాతార సాగసుకు, ఫలానా కంపెనీ సల్యకు అవినాభావ సంబంధం వుంది కనుక మీరు కూడా ఆ సబ్బునే వాడండి!' అంటూ చచ్చిరాని తెలుగులో ఓ ఆడ కంఠం—

'ఫలానా నలుడు తీరిక సవయాల్లో ఫలానా సిగరెట్ తాగుతాడు కనుక మీరు కూడా అదే సిగరెట్ తాగండి' అంటూ ఓ మగకంఠం—

'సిగరెట్స్ తాగుటంవలన కేన్సర్ వస్తుంది' అంటూ ఓ పరిశోధకని ఆవేదన—

అవన్నీ చూస్తుంటే చికాకేసింది సుబ్రాత్ కు.

అంతలో చిత్రం ప్రారంభమైంది.

టైటిల్స్ వేస్తున్నారు.

గుడిసేవ
సుందర
రమ్య

చాలా 'ప్రే'గా ప్రక్కన కూర్చున్న ఆ అమ్మడిని చూస్తుంటే సుబ్రాహ్మణ్య ఆశ్చర్యం కల్గింది.

తెరమీద సిన్నా ప్రారంభమైంది.

హీరో, హీరోయిన్ ద్యాయల్ పాడుకొంటూ కార్లో వెళ్తున్నారు.

సుబ్రాహ్మణ్య అమ్మడివైపు చూశాడు అమ్మడు సుబ్రాహ్మణ్య వైపు చూస్తూంది సిగ్గుపడ్డాడు సుబ్రాహ్మణ్య

కనుక్కున నవ్వింది అమ్మడు 'అదేమిటి? ఆ అమ్మాయి తన వైపు

అలా చూస్తుందేమిటి? పైగా పరిచయం వున్నదనిలా ఆ నవ్వేమిటి? సిన్నా చూడకుండా

తన ముఖంలోకే పరీక్షగా చూస్తుందేమిటి? ఆ అమ్మాయి సిన్నా చూడటానిక్కడా నవ్వింది?'

సుబ్రాహ్మణ్య మనసునిండా ప్రశ్నలే! సిన్నాలో లవ్ సీన్ వస్తే చాలు అమ్మడే

సుబ్రాహ్మణ్య వైపు చూసి నవ్వుతూంది సుబ్రాహ్మణ్య ఓసారి మట్టూ చూశాడు

అందరికళ్లు తమ వైపు చూస్తున్నట్లు ఫీలయ్యాడు.

సీటు మారాలనిపించింది. కాని మట్టూ ప్రక్కల కాఫీసీటు కన్వించలేదు.

అదీగాక 'ఓ ఆడదానికి భయపడి పారిపోతే ఇక జీవితంలో నీవేమి సాధిస్తావోయ్ రావ్!' అంటూ

అంతరాత్మ చివాట్లు వేసింది 'విశ్రాంతి' అని తెరమీద పడటంతో

చీకట్లు వున్న ముఖాలపై వెలుగు విరజిమ్మింది లైట్లు కాంతితో అమ్మడిని చూశాడు

సుబ్రాహ్మణ్య అప్పరసలా కన్వించింది ఇంటర్యెల్ బయటకు వెళ్లని ప్రేక్షకులు

తమ వైపు చూస్తున్నట్లు గమనించిన సుబ్రాహ్మణ్య రక్కున నిలబడి బయటకు వెళ్లాడు.

క్యాంటీన్ కు వెళ్లి కాఫీ త్రాగి హాల్లోకి వచ్చాడు

అమ్మడు తెరమీద వేస్తున్న స్టైల్డ్స్ వైపు చూస్తూంది సుబ్రాహ్మణ్య అతి వెమ్మడిగా

అమ్మడిని అంటుకోకుండా అడుగులు వేస్తూ వచ్చి సీట్లో కూర్చున్నాడు

పిక్చర్ తిరిగి ప్రారంభమైంది కథ మంచి పట్టులో పడింది

అప్పటివరకు పెద్దమనిషిలా వున్న వ్యక్తి విలన్ గా మారిపోయాడు

తన భుజానికేదో మెత్తగా తగిలేసరికి ఉలిక్కిపడ్డాడు సుబ్రాహ్మణ్య

"సారీ!" అంటూ అమ్మడు తన చేతిని అడుపుతో పెట్టుకొంది

విలన్ హీరోయిన్ ను ఎత్తుకుపోయాడు కథ క్లయిమాక్స్ కు వచ్చిందని గుర్తు

చేస్తూ కారును ఓపరేట్ చేసుకోవడం తోలుతున్నాడు హీరో

10 ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్యం 22-7-83

వీర తీర్ణమిటి...?

ముందు కార్లో పారిపోతున్న విలన్ హీరో శరీరానికి తగలకుండా కాల్పులు జరుపుతున్నాడు.

విలన్ కార్లోవున్న హీరోయిన్ ముఖంలో రెండు మూడు రకాల తాలూకు భావాలను

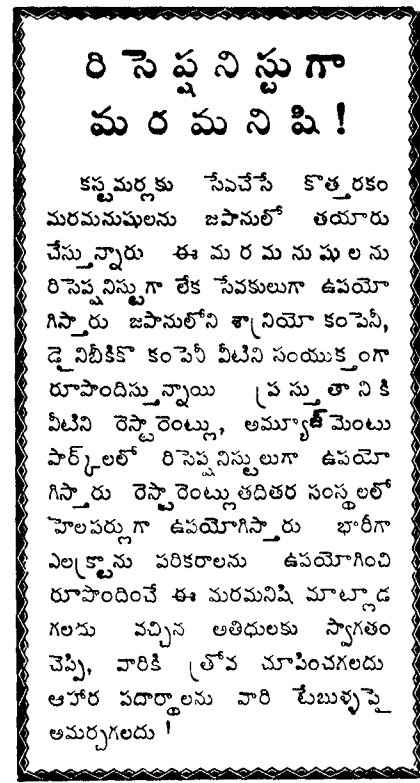
'క్లజ్జిల్' చూపించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు కెమారామాన్.

హీరో కారును రోడ్డుమీద కంటే నడుస్తున్న రైలుమీద, కదులుతున్న కారుల

మీదుగా ఎంతో వాచవక్యంతో నడవగలడం వున్న విషయాన్ని ప్రేక్షకులకు తెలియజేస్తున్నానికి

చూస్తున్నాడు డైరెక్టర్ తన దగ్గరున్న వాద్యాలను వింటింటి ఒక్కసారే

స్ట్రో చేస్తూ సీన్ కు ప్రాణం పోయటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు మ్యూజిక డైరెక్టర్.

రిసెప్షనిస్టుగా మరమనిషి!

కన్వెన్షన్లకు సేవచేసే కొత్తరకం మరమనుషులను జపానులో తయారు

చేస్తున్నారు ఈ మరమనుషులను రిసెప్షనిస్టుగా లేక సేవకులుగా ఉపయో

గిస్తారు జపానులోని శానియో కంపెనీ, డైనిటీకి కంపెనీ వీటిని సంయుక్తంగా

రూపొందిస్తున్నాయి ప్రస్తుతానికి వీటిని రెస్టారెంట్లు, అమ్మకామెంటు

పార్క్లలో రిసెప్షనిస్టులుగా ఉపయోగిస్తారు రెస్టారెంట్లలో తదితర సంస్థలలో

వెలసరులుగా ఉపయోగిస్తారు భారీగా ఎలక్ట్రానిక్ పరికరాలను ఉపయోగించి

రూపొందించే ఈ మరమనిషి చూల్లాడ గలను వచ్చిన అతిథులకు స్వాగతం

చెప్పి, వారికి త్రోవ చూపించగలదు ఆహార పదార్థాలను వారి టేబుళ్ళపై

అమర్చగలదు!

కాలికేదో అతి పెత్తని స్వర్ణ తగిలేసరికి సుబ్రాహ్మణ్య చటుక్కున క్రిందికి చూశాడు

అమ్మడి పాదం తన పాదాన్ని ముద్దు పెట్టుకోటం గమనించాడు

అమ్మడి వైపు చూశాడు సుబ్రాహ్మణ్య "నా స్నేహితు కన్వించబడలేదండీ!" అంటూ

సీటుక్రింద వెదుకసాగింది సుబ్రాహ్మణ్య కూడా వెలికాడు

"అదుగో! సరిగ్గా మీ సీటుక్రిందే వుంది!" అమ్మడు అనగానే "నేనిస్తా వుండండీ!"

అంటూ సుబ్రాహ్మణ్య తన కాలితో స్నేహితు అందుకోటానికి ప్రయత్నించాడు

అవతల తెరమీద 'విలన్'ను తీసుకొచ్చి కోర్టువారికి అప్పగించాడు హీరో

స్నేహితును ఆ అమ్మడికి అప్పగించాడు సుబ్రాహ్మణ్య

తెరమీద హీరో హీరోయిన్ ను చూసి నవ్వింది

అమ్మడు సుబ్రాహ్మణ్యను చూసి నవ్వింది 'శుభం' అన్నాడు డైరెక్టర్

"థాంక్స్!" అంది అమ్మడు హాలు బయటకు వచ్చాక వాచి చూసు

కొన్నాడు సుబ్రాహ్మణ్య తొమ్మిది నలభై రోడ్లంతా రద్దీగా వుంది

భగత్ సింగ్ వాక్ దగ్గరకు వచ్చాక కొన్ని నిమిషాలపాటు నిలబడిపోయాడు సుబ్రాహ్మణ్య

హాట్ కు వెళ్లి భోజనం చేయాలా వద్దా అని ఆలోచనలోపడ్డాడు భోజనం చేయాలనిపించ

లేదు ఎదురుగా కన్వెన్షన్లు బడ్డీకోట్లు దగ్గరకు వెళ్లి రెండు చక్రకేళిలు కొన్నాడు

వాటిని తింటూ రూమ్ కు చేరుకొన్నాడు గేటు తీసుకొని రోపరికెళ్లి తన గది తాళం

తీశాడు అప్పటికే ప్రక్క వాలాలోనివాళ్లు తలుపులు వేసుకొని, లైట్లు తీసేసి

పడుకొన్నారు... సుబ్రాహ్మణ్య రోపరికెళ్లి లైటు వేశాడు

చొక్కా గుండీలు విప్పకొంటూ వెనక్కి తిరిగిన సుబ్రాహ్మణ్య కొయ్యబారిపోయాడు

ఎదురుగా గుమ్మంలో అమ్మడు! సుబ్రాహ్మణ్యకు భయమేసింది

"ఎవరండీ? ఎవరు కావాలి?" అడగాడు తడబడుతూ

అతని ప్రశ్నలకు సమాధానం చెప్పాల్సిన అవసరం లేదనుకొందికాబోలు అమ్మడు

దైర్యంగా వచ్చి కుర్చీలో కూర్చుంది 'దెయ్యాలకు పాదాలు వెనక్కి తిరిగి

వుంటాయి' ఎప్పుడో బామ్మచెప్పిన మాటలు గుర్తుకువచ్చి అమ్మడి కాళ్ళవైపు చూశాడు

లేత తమలపాకుల్లా సున్నితంగా వున్న ఆమె పాదాల వైపు రెండు క్షణాల పాటు చూసి

ముఖంలో ఫీలింగ్ మార్చి మార్చి "ఎవరునుప్ప? ఏం కావాలి?" అని అడిగాడు

"ఏమిటండీ! మీరు మరీసు! ఆ మాటలు తప్పితే మీకు వేరే మాటలరా?" సుప్రతూనే అడిగింది

సుబ్రాహ్మణ్య నిర్భాంతపోయాడు ఎంత దైర్యం? అనుమతి లేకుండా రూమ్ లోకి వస్తుందా?

ఎంత పాగు? తనకేమాటలు రావని ఎగతాళి చేస్తుందా? నిజంగానే సుబ్రాహ్మణ్య ఆ

సమయంలో మాటలు కరువయ్యాయి స్టేజీమీద ప్రాంప్టర్ తో పనిలేకుండా

డైలాగ్స్ పక్కా తన గొంతు ఎందుకిలా మూగ వోయింది?

చక్కాంటి తన కళ్లను గదం తా
త్రిపుతూ పరీక్షగా చూస్తోంది అమ్మడు.

"ఎవరు నువ్వు? ఇక్కడకు రావటానికి
కారణమేమిటి?" అడిగాడు సుబ్రాహ్మణ్యం రైర్యం
తెచ్చుకొంటూ

"మీ రెండు అమాలుకులండీ? వసంత
బుతువులో కోకిల మధుర గానాన్ని ఎందుకు
అలాపిస్తుందో తెలిదా? వెన్నెల రేడును చూసి
కలువ కన్నెలు ఎందుకు వికిసిస్తాయో తెలిదా?"

"నీ వెధవేషాలకుతోడు కవిత్వం కూడానా?"
అని మనసులోనే అనుకొని పైకి మాత్రం
"అసలు విషయమేమిటో సూటిగా చెప్పండి"

అని అడిగాడు కొంచెం హెచ్చు స్వరంతో
"మీరు నాలుకాల్లో నటించి హీరోగా
పేరు తెచ్చుకొన్న వ్యక్తి ఆ మాత్రం అర్థం
చేసుకోలేదా?"

"నేను నాలుకాలు వేస్తానని ఎలా తెలుస్తుంది
ఆమె నవ్వుంది

"నాలుకాలంటే నాకెంతో యిష్టం!
మీరు నటించిన నాలుకాలను నేను సాధారణంగా
మీన కాను నేను మీ అభిమానిని పౌరాణికాల్లో
కూడా మీ నటన అద్భుతం కృష్ణ ప్రాత్రలో
మిమ్మల్ని చూస్తే నా కేమని పిస్తుందో
తెలుసా?"

"చెప్పండి ఎలా తెలుస్తుంది?" అప్ర
యత్నంగా అడిగాడు సుబ్రాహ్మణ్యం

"రాధగా మారాలనిస్తుంది" అంది సిగ్గు
పడుతూ

సుబ్రాహ్మణ్యం అంతా అయోమయంగావుంది
ఆమె మాటలతీరు, ప్రవర్తన కొంచెం
భయాన్ని కల్గించాయి

"మగవాళ్లు సిగ్గు పడకూడదండీ!"
అంటూ తన కోమల హస్తాన్ని సున్నితంగా
సుబ్రాహ్మణ్యం భుజమీద వేసింది

షాకి తగిలినట్లయింది

"బయట వెన్నెల ఎంతో చల్లగా మనోహ
రంగా వుంది కదండీ! అలా వెళ్లి కాస్తేవు
కబుర్లు చెప్పుకొందామా?" గారా బం గా
పల్కింది అమ్మడు

వీ తీర్చేమిటి...?

'కబుర్లు, కబుర్లు! అగ్ని సాక్షిగా
పెళ్లాడిన భార్యలా ఇలా అడుగుతుండేమిటి?'
అని మనసులో అనుకొని రైర్యాన్ని తెచ్చుకొని
ఇలా అన్నాడు సుబ్రాహ్మణ్యం-

"మాడమ్మాయ్! నీవు నన్నేదో అల్లరి
చేద్దామనే వుద్దేశంతో వచ్చినట్లుంది అనవస
రంగా రభసచేయక మర్యాదగా వెళ్లిపో! ఇలాంటి
పిచ్చి వేషాలు వేయటం ఆరోగ్యానికి మంచిది
కాదు ఓ మంచి కృత్యాన్ని చూసి లక్షణంగా
పెళ్లి చేసుకో!"

ఆ డైలాగ్ విన్నాడనే అమ్మడు అవాక్కయి
పోయింది

"డాక్టర్ ఫర్ యువర్ సజెషన్!" అనేసి
గబగబ అడుగులు వేసుకొంటూ రోడ్డు మీదికి
వెళ్లిపోయింది ఆమె వెళ్లిన దిక్కు చూస్తూండీ
పోయాడు సుబ్రాహ్మణ్యం

* * *

మర్నాడు ఉదయమే సుబ్రాహ్మణ్యం లేవకముందే
రావ్ గారు వచ్చి తలుపు తట్టారు

అంత వాతాత్మకంగా తన తండ్రి ఎందుకు
వచ్చాడో తెలియక కొయ్యబారి పోయాడు
సుబ్రాహ్మణ్యం

"స్టేషన్ కు రమ్మని రాశానుగా! ఉత్తరం
అందలేదా?" సూటిగా అడిగారు రావ్ గారు.

"నిన్నో పుత్తరం వచ్చింది కాని "

అంటూ వాక్యం పూర్తి చేయకుండా టేబుల్
వైపు చూశాడు

తను వ్రాసిన పుత్తరం టేబుల్ మీద
వుండటం గమనించిన రావ్ గారు కవరును
చేతిలోకి తీసుకొంటూ "ఉత్తరం చదవటాని
క్యూడా తీరిక లేదన్నమాట!" అన్నారు
కోపంగా.

తండ్రి చేతిలోని పుత్తరాన్ని అందుకొని
చదివాడు సుబ్రాహ్మణ్యం

"ఇంత సడన్ గా ఫిక్స్ చేస్తే ఎలా?"

అంటూ గొణిగాడు

"ఆ మాట అనటానికి సిగ్గు లేదట్రా!
నీతోటివాళ్లు అప్పుడే తండ్రులు, తాతలు
అవుతున్నారు!" అంటూ మందలించారు
రావ్ గారు

"ఇప్పుడు వెళ్లటం ఎలా? మార్షింగ్
డ్యూటీవుంది సాయంత్రం ఆఫీసు అయ్యాక
వెళ్దాం!" అన్నాడు సుబ్రాహ్మణ్యం

"అదేం కుడరదు మధ్యాహ్నం వర్షం
వస్తుంది ఇక్కడికి మీ ఆఫీసు దగ్గరేగా!
సెలవు పెట్టరా!"

"అలాగే!" అంటూ కాల కృత్యాలన్నీ
పావుగంటలో ముగించుకొని ఆఫీసుకు
బయల్దేరాడు సుబ్రాహ్మణ్యం

* * *

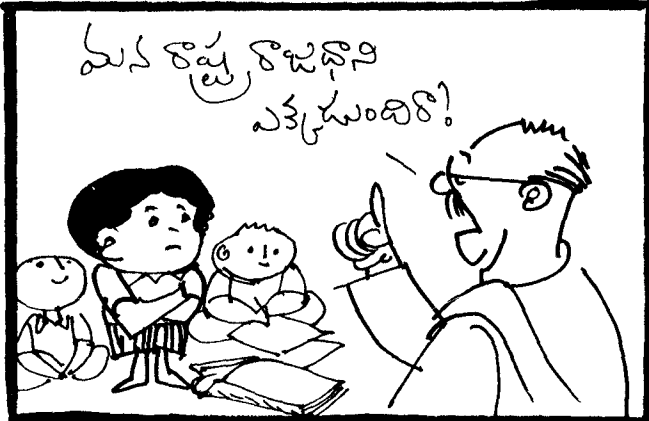
సుబ్రాహ్మణ్యం ఆఫీసుకు సెలవుపెట్టి రూమ్
కొచ్చేసరికి రావ్ గారు పేపరు చదువుకొంటున్నారు

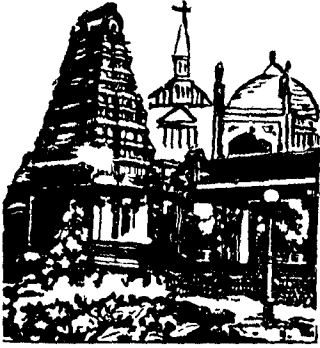
"నీకేదో తెలుర్ వచ్చిందరా!" అంటూ
ఓ కవరు అందించారు సుబ్రాహ్మణ్యం

అత్రంగా కవరు విసిరి ఉత్తరం బయటకు
తీశాడు

'సుబ్రాహ్మణ్యం నమస్సులు! ఉత్తరం
ఎవరు రాశారని ఆశ్చర్యపడకండి! చివరివరకు
చదివితే నేనెవరో మీకే తెలుస్తుంది శౌందరికి
అర్థమయ్యేలా చెప్పాలంటే నేనో తండ్రి గుండె
మీద కుంచటినీ నా పెళ్లి చేయటానికి
మావాళ్లు ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు
వాళ్లు తెచ్చే సంబంధాలే నాకు నచ్చటంలేదు
అందుకూరణం పెళ్లి పల్ల నాకు కొన్ని స్వంత
అభిప్రాయాలు వుండటమే! మనమేదైనా
వస్తువును కొనుక్కోవాలని బజారుకు వెళ్తాం!
వస్తువు చక్కపోతే కొనకుండా తిరిగివచ్చేస్తాం!
ఇంకా కర్రగా చెప్పాలంటే పశువుల సంతలో
పశువును పరీక్ష చేసుకోకుండా కొనుక్కోవటం
తెలివిగల పని కాదని నా అభిప్రాయం వేలకు
వేలు తగలేనీ వరుని కొనుక్కోవటంపై ఎంపిక
చేసుకొనే వాయిస్ నాలంటి వధువులు
కోరుకోవటం తప్పా?"

నా ఆర్గ్యుమెంటుకు వెనుక ఆవేదనా
భరితమైన దయనీయ సంఘటన వుంది కేవలం

ధర్మపథం

శుభ్రులను వేంకటేశ్వరమణి

నారదుని శాపం

మహర్షుల శాపం త్రిమూర్తులకు అయినా తగులక తప్పదు వారు కర్మమ తప్పించు కోలేరు దీన్ని తెలియజేసే కథ ఒకటున్నది నారదమహర్షి ఘోరమైన తపస్సు చేసి, తాను ప్రకృతిని, మాయనూ జయించానని తృప్తిపడ్డాడు ఆ దీమాలో అతడు గర్వింపి శ్రీమన్నారాయణుని వద్దకు వెళ్లి, తాను మాయను జయించినట్లు సగర్వంగా తెలియ జేశాడు శ్రీహరి ఒక్క చిరునవ్వు నవ్వి ఊరుకున్నాడు

త్రిలోకసంచారి అయిన నారదడు, తర్వాత భూలోకంలోని కల్యాణదుర్గ నగరానికి

వచ్చి, అక్కడ ప్రజల వల్ల రాజకుమారి రమాదేవికి స్వయంవరం జరుగుతున్నట్లు తెలుసుకున్నాడు అక్కడ అంతఃపురంలో రాజకుమారిని చూచి, ఆమె సౌందర్యానికి ముగ్ధుడై, ఆమెను పెండ్లి చేసుకోవాలని సంకల్పించాడు ఆమె శ్రీహరినే తప్ప మరొకరినీ వివాహమాడనని నిశ్చయించు కున్నట్లున్నూ గ్రహించాడు నారదుడు వెంటనే నారాయణుని వద్దకు వెళ్లి "స్వామీ! మీరు ఆదిలక్ష్మిని, పసుంధరను వివాహమాడి సుఖంగా ఉంటున్నారు నేను బ్రహ్మచారిని దేశ్చిద్రమురినై ఉన్నాను పెళ్లి చేసుకోవాలని

ఉన్నది. అందగత్తె అయిన ఒక కన్యను చూశాను. ఆమె మిమ్మే పెళ్లాడదలచినట్లున్నది మీరు మీ స్వయాం సౌందర్యాలను నాకు అనుగ్రహిస్తే స్వయంవరంలో ఆమెను వివాహమాడగలను" అని అన్నాడు. శ్రీహరి చిరునవ్వు నవ్వి "నరే" అన్నాడు. నారదుడికి లోకోత్తర మైన సౌందర్యం కలిగింది అతడు ఎంతో సంతోషిస్తూ స్వయంవరం మంటపానికి వెళ్లాడు రమాదేవి అందరితోపాటు నారదుణ్ణి తిరస్కరించి, నమయానికి వచ్చిన శ్రీహరిని వరించింది అందరూ తెల్లపోయారు పుంగి, భృంగి అనే శివభక్తులు నారదుణ్ణి చూచి వెలుకారంగా నవ్వి "నీ అందం చూచుకోవయ్యా!" అని ఒక అద్దం ఇచ్చారు నారదునికి తన కోతి ముఖం కనబడింది తాను కోతి ముఖంతో అందరికీ కనబడటం నారాయణుడు చేసి, తన్ను మోసగించాడని, నారదునికి ఆశనిపై కోపం వచ్చింది ఆ కోపంతో అతడు శ్రీహరిని కొంతకాలం సతీ వియోగం వల్ల బాధపడవలెనని ఎంచాడు ఆ శాప ప్రభావంవల్లనే నారాయణుని అవతారమయిన శ్రీరాముడు వనవాసం చేస్తున్న సమయంలో రావణుడు సీతాదేవిని అవహరించి లంకకు తీసికొనిపోగా, కొంతకాలం సతీ వియోగంవల్ల పరితపించడం జరిగింది

మహర్షుల శాపప్రభావం త్రిమూర్తులపైని కూడా పని చేస్తుందని దీనివల్ల తెలుస్తున్నది

డబ్బు, హోదాలను చూసి ఓ ఇంజనీర్ ను తెచ్చి అక్కకు పెళ్లి చేశారు సంవత్సరం కాకముందే అబ్బాయిగారి అలవాట్లు ఒక్కటొక్కటే బయటపడ్డాయి త్రాగుడు, జూదం, వ్యభిచారం. ఒకటేమిటి? అన్నీ అవలక్షణాలు వున్నాయి అనే మా అక్క ప్రాణాలను బలిగొన్నాయి అలాంటి దుస్థితి ఏస్తే కలుగకూడదని నా ప్రార్థన శీలం ఆడదాని కెంత ముఖ్యమో మగవాడిక్కూడా అంతే ముఖ్యమని నా అభిప్రాయం నైతికంగా పతనమైన మనిషిని కట్టుకొని ఏస్తే సుఖవడలేదు మీ ప్రకృతిలో వుంటున్నాము మేము మా మేడమీడినుంచి చూస్తే మీ రూమ్ కన్నీస్తుంది ఈమధ్య మా నాస్తిగారు మీ సంబంధాన్ని ఎవరో తీసుకువచ్చారని చెప్పారు అప్పట్నుంచి విమ్మల్ని మరింత క్రద్దగా పరిశీలిస్తున్నాను నాలుకాలు వేసేవాళ్లంటే

జనంలో ఓ రకమైన చిన్నమాపు వుంది మొదట్లో నేనుకూడా అలాగే ఆలోచించాను అందుకే మిమ్మల్ని పరీక్షించేందుకు సాహసించాను సభ్యత, సంస్కారం, విగ్రహం కల మీ వ్యక్తిత్వాన్ని తెలుసుకోనే అదృష్టం నిన్న నాకు అదృష్టం వశాత్తు కలిగింది నా పరీక్షలో మీరు వెగ్గారు రేవటిరోజున మీరు మీ నాస్తిగారిలో పెళ్లి చూపులు చూడటానికి వస్తున్నారని తెల్సి రాత్రికి రాతే యీ పుత్రం ప్రాని పోస్ట్ చేస్తున్నాను రాత్రిపూట ఓ పరామి మగవాడి రూమ్ కు వెళ్లి కాని ఆడపిల్ల వెళ్లి అసభ్యంగా ప్రవర్తించటం తప్పని తెల్సినా, నాకు కావాలి నయని ఎంపిక చేసుకోవాలి నేను అలా సాహసించానని మీరు అర్థం చేసుకొంటే నేను ధన్యురాలిని! నా ఆశయం నెరవేరినట్టే!

నా మనసును గుర్తించి నా అభిప్రాయాన్ని అర్థం చేసుకొని నన్ను ఆదరిస్తారో? లేక

నా బాహ్య ప్రవర్తననుబట్టి నా గుణాన్ని అంచనా వేసుకొని నన్ను అసహ్యించుకొంటారో?

మీ నిర్ణయమీద నా జీవితం ఆధారపడి వుంటుంది.

మరి. మీ తీర్పుమిటి?

ఆశతో ఎదురుచూసే - ప్రతిభ

ఉత్తరాన్ని మడిచి జేబులో పెట్టుకొని, "నాస్తిగారూ! బయల్పెరండి!" అంటూ తొందర చేశాడు సుబ్రాహ్మణ్యుడు తలదుప్పు కొంటూ

ప్రొద్దున్న తను వచ్చినప్పుడు పెళ్లంటే విముఖతను చూపి నీరసంగా ఆసీనుకు వెళ్లిన కొడుకు ఇంతలోనే ముముఖత చూపిస్తూ హుషారుగా వుండటానికి గల కారణమేమిటా? అని ఆలోచిస్తూనే సుబ్రాహ్మణ్యుడు అనుసరించారు రావ్ గారు

